

Justisdepartementet
Lovavdelingen
Postboks 8005 Dep
0030 Oslo

Høring – behandlingen av sivile krav etter terrorhandlingene 22. juli 2011. Forslag til enkelte endringer i voldsoffererstatningsloven og straffeprosessloven.

Vi viser til høringsbrev datert 07.12.2011 og fremmer i dette brevet synspunkter på enkelte av forslagene. For andre forslag har vi ingen merknader.

Den nasjonale støttegruppen etter 22. juli hendelsene er positiv til at det blir fremmet lovforslag som tar sikte på en mer fleksibel behandling av sivile krav etter terrorhandlingene 22. juli. Vi er samtidig enig i at lovendringer må gjelde generelt for alle hendelser etter iverksettingstidspunktet.

Til forslaget om ny § 17a i voldsoffererstatningsloven om domstolprøving av oppreisningskrav fattet i Erstatningsnemnda for voldsofre vil vi bemerke at dette bør gjelde alle erstatningskrav, ikke bare oppreisningskrav.

Pårørendes stilling i voldsoffererstatningsloven bør styrkes. Slik sett er vi mest stemt for at pårørende eksplisitt nevnes i § 1 i loven, men uten at dette skal virke innsnevrende i forhold til framtidig rettspraksis. Videre mener vi at søskens stilling bør styrkes i § 7, der det i dag kun åpnes for erstatning og oppreisning til søsken i særlige tilfeller.

Forslaget om en ny øvre grense på 60 G er en framgang i forhold til gjeldende grense på 40 G. Vi kan likevel ikke se at det er nødvendig med en slik øvre grense gitt at alle erstatningskrav blir behandlet etter offentlige normer som forutsetter en normal levestandard.

Også det nye taket vil i enkelte tilfeller kunne slå helt urimelig ut når skadelidte rammes av en voldsutøvelse som gir varige og alvorlige helseplager. Rent unntaksvis oppleves at voldsoffer kan ha samme erstatningskrav som en som har vært påført en skade i en trafikkulykke eller ved en yrkesskade. I disse sakene er det ikke uvanlig å bli tilkjent erstatninger på godt over 10 millioner kroner.

Etter vår oppfatning foreligger det ikke legitime grunner til at voldsoffer skal gis et dårligere erstatningsrettslig vern enn de som bli skadet i trafikk- eller arbeidsulykker eller som blir rammet av svikt i helsetjenesten.

Voldsofferets erstatningsrettslige vern begrenses ytterligere når vedkommende er en av flere etterlatte etter dødsfall. I dagens ordning må erstatningen deles på antallet gjenlevende,

fremdeles med begrensningen på 40 G. Vi har opplevd tilfeller hvor hvert enkelt barn har fått vesentlig mindre når en av foreldrene har blitt drept enn man ville fått ved individuell utmåling. Taket slår derfor særlig urettferdig ut i de tilfeller hvor flere må dele på erstatningen.

I tillegg er vi usikre på om voldsoffer som på skadetidspunktet ikke har fylt 16 år vil dra nytte av økningen fra 40 G til 60 G. For de vil skadeserstatningsloven § 3-2a likevel kunne begrense erstatningsrettighetene.

Departementet foreslår videre at retten kan beslutte at fornærmede, etterlatte og deres representanters deltakelse i rettsmøte skal skje ved fjernmøte, jf avsnitt 8.2 i høringsnotatet.

Støttegruppen er positiv til at det blir lagt opp til fjernmøter over hele landet i denne saken. Det må også tilbys overføring til flere enn de 15 tingrettene som har vært antydnet.

På den andre siden bør fjernmøte være et tilbud, ikke en regel uten unntak. Ved bevisførsel som gjelder død eller skadet person, må den nærmeste familien og dens representanter ha førsteprioritet når det gjelder deltakelse i rettsmøtet i Oslo, dersom de ønsker dette. **Dette er et ufravikelig krav fra Støttegruppens side.**

Støttegruppen er positiv til lovfesting av hjemmel for oppnevning av koordinerende bistandsadvokat. Vi ser derimot ingen grunn til at disse ikke skal kunne ha egne klienter i saken. Tvert i mot vil dette være en styrke fordi de dermed får et nærmere forhold til saken og slik sett lettere kan ivareta rollen som koordinerende bistandsadvokat.

Med vennlig hilsen

Trond Henry Blattmann
Styreleder Nasjonal Støttegruppe